

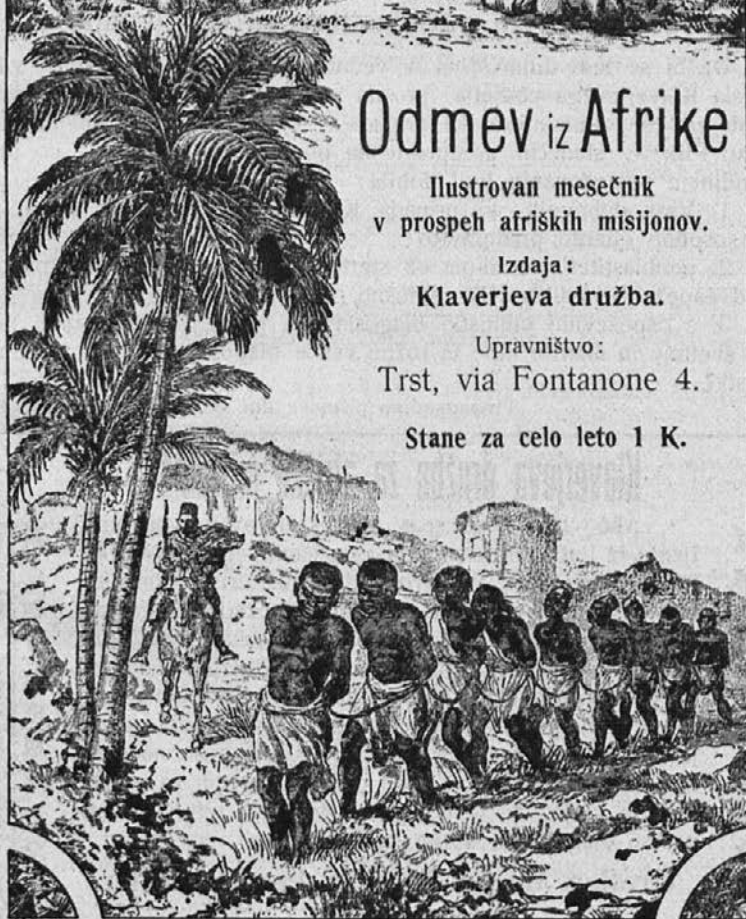
Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Trst, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v prosepah
afriških misijonov in v oproščenju
zamorskih sužnjev. Stane za celo leto 1 K. Naroča se pod naslo-
vom: Družba sv. Petra Klaverja, Trst, via Fontanone 4.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost na glavno voditeljico Klaverjeve
družbe, gospo grofico M. Terezijo Ledóchowsko, RIM, via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke meseca malega travna.

Iz Vatikana. — Vojska molitve za Afriko. — Apostolski vi-
karijat v Belgijskem Kongu. (Šeutovci). — Apostolski vikarijat v
severnem Zanzibaru. (Očetje sv. Duha.) — Apostolski vikarijat v Se-
verni Viktorija-Nyanzi. (Beli očetje). — Kače v misijonskih deželah.
(P. J. M. Schäfer.) — Slika: Šeutovci z odkupljenimi sužnjimi otroci
(v Belgijskem Kongu.)

Predprave in pooblastitve za duhovnike.

Da bi se tudi duhovščina v vedno večjem številu dejanski vde-
leževala Klaverjevega podjetja, prosila je glavna voditeljica Klaverjeve
družbe za vse duhovnike, ki pripadajo tej družbi, pri Nj. svetosti
papežu Piju X. sledečih predprav in pooblastitev, in jih je po pro-
pagandinem posredovanju tudi dobila:

1. Vsak duhovnik, ki pripada Klaverjevi družbi, ima trikrat na teden osobno oltarno predpravo;
2. pooblastitev, vernikom ob smrti uri podeliti popolen odpustek po od papeža Benedikta XIV. splošno predpisanem obrazcu;
3. s papeževimi odpustki blagoslavljanje rožne vence, križce, raz-
pela, svetinje in manjše kipe in rožne vence blagoslavljanje z Brigitinimi
odpustki.

Propagandino pismo z dne 23. majnika 1905.

Klaverjeva družba za afriške misijone!

Ako vleče koga srce, da bi žrtvoval svoje živ-
ljenje iz ljubezni do najbolj zapuščenih ljudi v Afriki,
in da bi pomagal vse svoje žive dni afriškim misijo-
narjem in misijonskim sestram, opozarjamo ga na
Klaverjevo družbo. Kaj je to, boste vprašali? To je od
apostolskega sedeža potrjena ženska družba v pomoč
afriškim misijonom. Ima že dva novicijata, enega v
Rimu, drugega pri Mariji Sorg blizu Solnograda. Spre-
jemajo se jako vestno vzgojene gospice, posebno one,
ki znajo več jezikov. Tiskan pouk o pogojih za vspre-
jem je vedno na razpolago. Kdor želi biti vsprejet,
naj se blagohotno obrne na

Grofica Marija Terezija Ledóchowska

Rim, via dell' Olmata, 16.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše podjetje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravištvo: TRST, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
za žive in mrtve ude.

Iz Vatikana.

Kakor vsako leto, položili smo tudi koncem pretečenega leta 1905 „Odmeve“ v raznih jezikih in majhno afriško knjižnico s posredovanjem Nj. eminence kardinala državnega tajnika Merry del Val-a k nogam Nj. svetosti in veselimo se, predložiti odgovor svetega očeta našim čitateljem.

Št. 15.265.

V Rimu, dne 3. prosinca 1906.

Vaše visokorodje!

Sčasno z Vašo spremnico sem sprejel različne izdaje »Odmeva« in majhne afriške knjižnice, katere izdaja Klaverjeva družba v prid afriškim misijonom, in po Vaši želji sem vse takoj izročil sv. očetu.

Mnogo dobrega, katero izvršuje vneti Klaverjeva družba, in o čem svedočijo zopetne nove izdaje, povzroča sv. očetu veliko tolažbe in zadoščenja. Nj. svetost se veseli, da se zaslužna družba tako trudi širiti luč sv. vere med pogani. V znamenje svoje posebne naklonjenosti in v poročstvo pomoči od zgoraj podeli Nj. svetost Vašej visokorodnosti, Vašim duhovnim hčeram in vsemu delovanju Klaverjeve družbe apostolski blagoslov.

In jaz porabim z veseljem priložnost, da zopet izrazim svoje odlično spoštovanje do Vas, ter da se smem imenovati Vaše visokorodnosti

v Gospodu vdani sluga
R. kardinal Merry del Val.

Visokorodni gospej
grofici M. T. Lećóchowski,
glavni voditeljici Klaverjeve družbe. Rim.

Vojska molitve za Afriko

je to leto potrebnejša nego druga leta, da bomo z združeno molitvo izprosili blagoslova božjega na nesrečne črnce in njih misijonarje, ki žrtvujejo iz ljubezni do Boga zapuščenim zamorcem čas, delo, zdravje in celo življenje. V zadnji številki „Odmeva“ smo omenjali grozno šibo božjo, ki se vihti nad velikim delom vzhodnje in južne Afrike, seznanili smo čitatelje s silno lakoto, ki razsaja po omenjenih krajih. Sedaj bje ura Gospodova. Razven gnotne podpore je neobhodno potrebna tudi še molitev, da se izprosi misijonarjem blagoslova in pomoči pri delovanju. Združimo se, kakor vsako leto in izprosimo apostolskemu delovanju božje podpore! Ostanite nam zvesti lanski molilni vojaki in pridobite nam novincev! Ovire ne nahajamo nobene, samo dobre volje nam je treba. Vojska molitve se bo bila devet dni, od 27. dne malega travna do 5. dne majnika, in bo ob enem priprava na svetek varstva sv. Jožefa. Naša odprošnja bo gotovo naklonila božje Sree sirotam zamorcem, predvsem pa ne dvomimo, da bo izvojevala božjega blagoslova za nas same, našim družinam in domovini. Kdor hoče posebno priporočiti božjemu Sreu zakonskega soproga, stariše, deco, prijatelja ali sovražnika, naj se pridruži nam! Pa tudi sami sebe priporočimo božjemu Sreu Jezusovemu, da ne bomo omahovali v veri! To je potrebno zlasti sedaj, ko si povsod prizadevajo, da jo omajejo in porušijo. Združilo se bo v eno molitev na tisoče pobožnih in svetih duš, in naj še dvomimo, če bomo uslišani ali ne! — Imamo še poseben povod k tej združeni molitvi. Sovražniki napadajo sv. cerkev z neprimerno hujšo zlobo, kakor prej kedaj, in njih pušice frče predvsem na samostanske družbe in katoliške misijone. Ljubi Bog bo osmešil njih črne nakane, ter je bo vničil z orožjem, katero vihte proti katoliški cerkvi, Ali on hoče, da ga prosimo zato. Bog hoče vojsko molitve! Se li naj sovražniki bolj trudijo za svoje peklenske namene, kakor mi za najsvetejše? Ne! Napnimo tudi mi svoje moči! Božja pomoč ne bo izostala, in blagoslov božji bo rosil na nas, naše družine in domovino.

Cerkveno potrjene odprošnje v čast presv. Sreu Jezusovemu se dobivajo zastonj in poštnine prosto v Trstu, via Fontanone 4.

Apostolski vikarijat v Belgijskem Kongu.

(Šentovci.)

Novi Antwerpen, 21. rožnika 1904.

Kdo pripomore Kongopostaji do parnika?

V imenu svojega zaščitnika, sv. Antona Padovanskega, potrkam na Vaša vrata in upam, da me ne bote preslišali. Ker sem v sili, že dalje časa nadlegujem sv. Antona, naj mi nekogar poišče, ki mi bo kupil parnik. Tudi naše frančiškanke so se zavzele za tako ladjo, ter so združile svoje molitve z mojimi. in sv. Anton jim je na svoj imendan pokazal Vas, gospa grofica, kot rešiteljico. Da bote videli, da je moja želja opravičena, Vam navedem nekatere podrobnosti.

Po svoji službi sem prednik v okraju Bangala ob gornjem Kongu in moram mnogo potovati, ker obiskujem katehetske postaje, katerih je lepo število. Največje so v Losengu, Bombole u, Bokumbi, Limeneu, Mobekaji in v Ikonungu. Te postaje leže ob Kongoreki. Ob rečici Mongala so sledeče postaje: Bokanga, Bogbomela in Akula. Do vsake teh postaj, če izvzamemo prvo, je iz Novega Antverpna po več dni hoda.

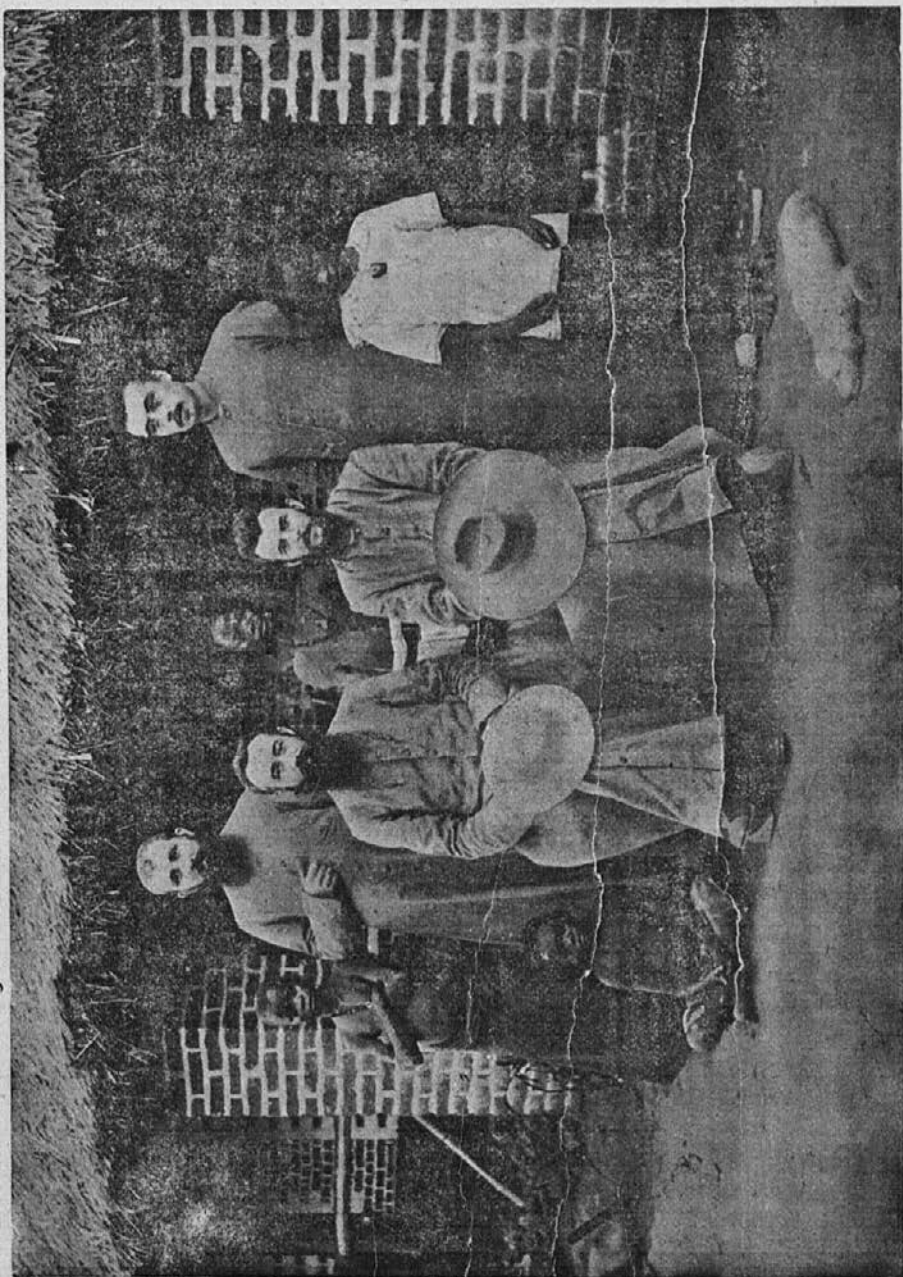
V vseh teh postajah so katehistje in novokrščenci. Misijonar jim je potreben, da je nadzoruje in poučuje. Dosedaj sem potoval v majhnem, ozkem zamorskem čolniku. Znaprej ne morem več. Radi prevelikega napora sem skoro vedno dohajal polumrtev do postaj, in pretekla sta po dva dni, preden se zopet okrepčam. Seboj sem moral jemati dvajset veslačev, za katerih vedenje sem odgovoren. To je dobro, da stoje vsak čas pri meni, pripovedujoč mi od jutra do večera, da so lačni. Najbritkejše pri počasni vožni pa je to, da navadno prepozno pridem, kadar me kličejo k bolniku. O ko bi imel parnik, 12 m dolg in 3 m širok, kako srečen bi bil. Donašal bi mi mnogo koristi, rešil bi me marsikatero sitnosti, in ako me kličejo k bolniku, bil bi koj namesta. Dva k večjemu trije črnici bi zadostovali za takov parobrod, sedaj jih moram imeti dvajset, in v enem dnevu bi prišel v kraje, kamur potrebujem sedaj po štiri dni. Izginili bi prepiri med veslači in domačini, nasprotni tok me ne bi oviral, in postaje bi lahko redno obiskoval. Nikakor ne zadostuje, da ostanavljamo krščanske srenje, delati moramo tudi za njih obstanek in napredek. Zato je mora misijonar pogosto in za dalje časa obiskovati. Skušnja uči, da obrajajo krščanske občine toliko obilnejši sad, kolikor pogoje imajo misijonarja v svoji sredi.

Častita gospa grofica, ker upam, da mi bote pomagali, Vam pač razodenem ves svoj položaj. Oskrbovati imam štirinajst srenj in brez parnika ne morem več zadostovati svoji dolžnosti.

Dobro delo bote storili, ako mi pomagata. Posodite sv. Antonu 10.000 kron. Bote videli, da Vam je povrne prej ali slej.

Že naprej hvaležni in v Gospodu vdani sluga

P. Anton Foncè.

Šeťovci z odkupljenimi sužnjimi otroci (v belgijskem Kongu).

Apostolski vikarijat v severnem Zanzibaru.

(Očetje sv. Duha.)

Mrogoro, 14. julija 1905.

Neobhodno potrebno je, da vzgojimo katehiste.

Akoravno vem, da Vam je znano moje imenovanje naslednikom vlč. p. Schneiderja, vendar si štejem v dolžnost, Vam še posebej poročati o tem, ker se tako zelo zanimате za naš misijon.

Prej mi je dohajal „Odmev“ pravočasno. Odkar sem tukaj še nisem nobenega videl in vendar si ga želim, ker bi rad zasledoval delovanje Klaverjeve družbe, kakor tudi drugih misijonskih postaj.

Naša postaja je, kakor veste, po številu duš največja v severnem Zanzibaru, čez nekaj mesecev bo štela štiri tisoč kristjanov. To mora sicer človeka le veseliti, ali vendar vemo, da bo zanaprej dušeskrbje spojeno z velikimi težavami, katerih ne bodo mogle naše slabe moči vedno zmagovati. Tolaži nas le, da nam je zagotovljena pomoč odz gorej, da nas bodo podpirali blagi dobrotniki, da so nam novoizpreobrnenci vdani iz srca, da goré za katoliško stvar in žive po veri.

Največje skrbi nam provzroča to le dejstvo; naši kristjani so v gmotnem oziru na dobrem, stem še pa ni rečeno, da so na dobrem tudi v duševnem. Ako bi se dalo tudi tukaj predrugačiti, bila bi Mrogoro ena najizbornejših postaj. Našim prednikom se vkljub vsej gorečnosti ni posrečilo, priskrbeti jim zadostnega pouka. Ljudje so tukaj raztrešeni, daleč drug od drugega, kar nam zelo obtežuje njih pouk. Ko bi bile kočé skupaj, združene v vasi, bi se lahko po večerah zbirali, katehist bi je poučeval, in na potu domov se jim ne bi bilo treba bati, da je raztrgajo divje zveri.

Vakami so dobrovoljno, a malo nadarjeno ljudstvo, brez poguma in srca, k vsemu jih moramo siliti. Zato tudi ne morejo misijonarji dobiti primernih oseb za katehiste. Trebalo bi jih pa vsaj dvajset, in sicer dobrih in izbornih. Imamo jih samo pet. Novokrščenci ostajajo brez zadostnega pouka, na domu jih nihče ne obiskuje, in v cerkev ne morejo radi prevelike oddaljenosti. Ni se čuditi, da pozabijo še to malo, kar so se bili naučili in da zapadajo zopet starim poganskim šegam.

Še hujša ovira je to, da se Muhamedova vera od dne do dne vedno bolj širi. Ne bo dolgo, da bo celi ta okraj prepreden z mohamedanci, kar bo na veliko škodo doma inom in krščanski omiki. Gorje potem mlačnim in slabovernim! Misijonarjeva dolžnost je, da že o pravem času zavaruje ovčice in da pripravi vse potrebno, da se odžene vsiljujoči se volk. Nedvomno so dobri katehisti najboljše sredstvo, in krščanske šole nam bodo pripomogle do zmage. Že odnekaj so misijonarji obračali posebno pozornost na katehiste, in sedaj je to nujnejše kakor je bilo prej kedaj. Le škoda, da ne zadošča napor, kateremu se radovoljno in z veseljem podvržejo v čast božjo in črncem v korist. Njih požrtvovalnost bo le obrodila, ako bodo dobivali nepretrgoma obilne gmotne podpore.

Ker so mi v živem spominu vse mi že skazane dobroto, ker vem, koliko ste že storili za Mrogoro, in ker zaupam neupogljivemu pogumu Klaverijancev, povzdignem roke in prosim častito glavno voditeljico, da mi pomaga z obilnimi darovi izvršiti težko nalogo. Prosim tem pristrčnejše, ker tudi prečastitemu gospodu škofu Allgeyerju provzroča vzgoja katehistov mnogo skrbi.

Podpore so lahko trojne vrste:

1. Če se določijo naravnost za vzgojo katehistov;

2. Če se določijo za odkup otrok v naši misijonski postaji. Dobrotniki jim smejo sami določiti ime pri sv. krstu, in ako bo kdo želel, se dopošlje njih fotografija;

3. Darovi za sv. maše v Mrogoru. Želi se, da znaša dar vsaj poldrugo krono. Denar se bi porabil za otroke, ki se bodo dali poučevati v krščanskem nauku.

Prosim Boga vseмогоčnega, da blagoslovi Vaše podjetje, ter da Vam obilno povrne vse dobrote in ostajem v ljubezni Kristusovi
Vam vdani

P. Al. Jäckel, C. S. Sp.

Apostolski vikarijat v Severni Viktorija-Nyanzi.

(Beli očetje.)

Pri sv. Mariji de Rubago, 7. rožnika 1905.

Težavno potovanje apostolskega vikarija. Nesreča in čudež.

Ker sem potoval po najoddaljenejših postajah svojega apostolskega vikarijata, se je pretrgalo moje pismeno občevanje z največjo dobrotnico tukajšnjih semenišč, in zdaj ko sem doma, se požurim, da ga zopet zvežem. Štiri mesece sem hodil okoli in prišel na obrežje jezera Albert-Nyanze in Albert Edvard Nyanze. Doživel sem vse, kar si more želeti misijonar: telo je dosti trpelo, duša pa je vživala veliko radosti in tolažbe.

V peterih postajah napreduje spreobrnjenje brzih korakov, dasi mu drugoverci stavijo hude ovire in vkljub gmotnim težkočam, ki so tukaj vprecej občutljivejše kakor v Ugandi. Ne vem, če bi se dalo bolj priprosto in revno živeti, kakor sem živel ta čas s svojimi misijonskimi brati ob vzhodni meji našega vikarijata. Kruh in vino se ne vidita nikoli na mizi, še sočivje in zelenjava sta popolnoma neznanca. Vsa hrana je neokusna jatata in tupatam za spremembo vedno enako pripravljena banana. Prav po apostolsko se tukaj živi, kar pa ne ovira spreobrnjenja, ravno nasproti: birmal sem 2890 novokrščencev. V dveh letih, kar me ni bilo tam, se je pomnožilo število katehumenov za tretjino, sedaj jih je 29.000.

Postajo naše ljube Gospe Lurske je kmalu po mojem odhodu vničil vihar. V nedeljo pred pustom je bilo okoli sto novokrščencev v kapeli. Imeli so vedno češčenje Najsvetejšega, ki je bilo javno izpostavljeno. Nanagloma nastane vihar, lilo je kakor bi vlival iz vedra. Veter se vpre v poslopje, in pok! vihar je šel z njim, kar v minuti ga ni bilo več. Le par soh mu je vkljubovalo, tako da je

ostala streha nad oltarjem in Najsvetejšim. Vse drugo je bilo uničeno, cerkev in zakristija. Le oltar in bliščeča monštranca sta ostalo nepoškodovana. Misijonarji in ljudstvo prihite skupaj in navdušeno zapoje zahvalnico Te Deum sredi dežja in nevihte. Niso je še dokončali, ko vdari strela v trideset metrov oddaljeno poslopje, kjer so imeli hlapci in nekaj katehumenov svoje stanovanje. V nekaterih minutah je bilo poslopje prah in pepel. Neka mlada kristjana je zgorela. Zadnja tri leta so zasadili misijonarji 5000 banan in gojili so upanje, da bodo vsaj nekaj želi. Nevihta je odnesla in vkončala vse do zadnje. Postaja naše ljube Gospe Lurske je bila najubožnejša med vsemi. Zdaj po prestani nesreči si bo težko opomogla. Njeni dohodki so pičili in jaz ji bom mogel le malo pomagati, da se vzdigne iz razvalin.

Na povratku v Rubago sem našel Vaše pismo z veselo vestjo o podpori. Sedaj pričakujem poročil, katera želite o naših semeniščnikih, in v njihovem imenu se Vam prisrčno zahvalim kot naši krušni materi. V znamenje svoje hvaležnosti Vas zagotovem, da molijo za Vas vsak dan Vaši beli in črni varovanci v Ugandi.

V Kristu hvaležno vdani † Henrik Streicher, ap. vikarij.

Kače v misijonskih deželah.

P. J. M. Schäfer.

Nekega dne obišče generalni vikar P. Jožef Cooreman jako oddaljeno postajo. Stanovanje mu odkažejo za oltarjem stare razpadle kapele. V podrtinah mora biti človek vedno pripravljen na kačji obisk.

Tudi p. Jožefu se pripeti nekaj takega. Zanimivo je, kako se mu je kača predstavila, še zanimivejše, kako jo je sprèjel.

Sedel je v sredini majhne sobice in moli brevir, in čap, padla je črna gruča od stropa pred njega na tla. Bila je kakor kup zmešanih čev, zvija se in veriži in zravnava se iz kupa velikanska kača.

Kaj bi pač kdo napravil v enakem slučaju? Vpil bi, bežal bi, napadla bi ga omotica, ali pa bi začel kačo ubijati. Kdo ve, kaj bi kdo napravil? Ali naš junak je ves drugačen. Ne vpije, ne zbeži, ne pade v omotico in ne vbije živali. Kaj pa je storil?

Mirno nadaljuje svoj brevir, komaj da se ozre na kačo, ki se kakor tat splazi skozi okno vun in se skriva v bližnjem grmovju.

Le naj mi še kdo trdi, da so bili hladnokrvni samo stari pogani!

* * *

Misijonska postaja Ganegama v okraju Galle je danes prekrbljena z vsem potrebnim. Za časa pa, ko se je vršil naš dogodek, je imela samo eno sobico, ki je bila duhovnikovo stanovanje in cerkev obenem.

Nekaj dni po svojem dohodu sem stal v sredini sobice. Po steni se mi priplazi tri do štiri metre dolga in za mojo pest debela

kača. Groza me je bilo, da sem kar odrevenel in ne sramujem se povedati, da me je po hrbtu kar mraz spreletaval.

Ušel bi bil seveda lahko, vrata so bila nastožaj odprta, a od straha sem bil ves trd, in čakal sem, da se mi grda žival zvalja k nogam. Ne vem, kaj bi bil napravil ali gotovo kaj nespametnega, ko bi me ne bilo divje renčanje spravilo iz zadrege.

Bil je Pandud, naš velik črn pes, ki je sovražil celi svet, le mene je rad imel, ker sem mu pri obedu metal večje kosce. Ležal je pod mizo. Ko zapazi kačo, skoči ves besen pokoncu proti zveri, ki je hotela zbežati. Čutila je močnega nasprotnika.

Na sredi dvorišča jo pes dohiti. Bil je urnejši. Vname se divji boj med zverinama, ker tudi pes ni bil v tem trenutku drugega kakor divja zver. Eden je bil premetenejši od drugega, eden bolj zvit ko drugi.

Ko je kača videla, da ne more ubežati, hotela se je oviti okoli psa, kar se ji pa ni posrečilo, vedno ji je prav spretno odskočil. Bil je poseben prizor, kako sta se borila.

Ko pošast spozna, da ne mora psa objeti z vso svojo zvijačo, zvije se, kolobar je ležal vrh kolobarja in na vrhu grozna glava z oprtim žrelom, iz katerega je sikal jezik kakor plamen.

Pes začne z napadom, skače semtertje in na vse strani, da bi kačo zmedel in utrudil njeno pozornost. Iskal je prilike, da skoči nad njo in jo zgrabi za tilnik Stal sem med durmi in opazoval sem grozni boj.

In zdaj! kako premeten je pes, suče se na levo stran, kača škili za njim in kakor blisk se zasučje na desno in popade kačo za vrat s močnimi zobovi. Bilo je, kakor da pokajo kosti, kača je sikala in se bolešno zvijala, in nje glava pade mrtva iz pesjega žrela.

Komaj sem prišel zopet k sapi, gladim psa, ki si je ribal orjaški gobec ob mojem kolenu, od zunaj pa začujem hripav glas svoje sosede, stare Vitanachye: „O ta nesrečni pes, kaj je zopet napravil! Kačo mi je zadavil! O moja uboga naja, mrtva si! Kdo bo zdaj preganjal podgane v moji hiši, kdo bo branil, da se ne naseli razen mrčes v mojem stanovanju?!“

Čudil sem se nad tožbami, in izprašam ženico, kaj to pomeni, in težko mi je bilo, ko izvem, da Pandu ni rešil našega okraja grozne pošasti, da je le umoril koristno živalico, ki je zamorcu potrebnejša kakor nam mačka in pes.

Od veličastnega do smešnega je le en korak.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Urejuje: J. Palir, kapelan na Črni gori.
Odgovoren urednik: Anton Slamič. Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

DAROVI.

Od 1. do 31. prosinca 1906.

Za afriške misijone: Po naši čast. glavni voditeljci: G. Covacic 13 lir; poslano v Solnograd: po vlč. g. Jos. Kosec, župniku v Kamnijah 10 K; poslano v Trst: Matija Volavc, 3 K 10 v, H. Prešeren 50 v, župnijski urad Reteče 12 K, P. Traunčkar 40 v, Fr. Šačič 10 K, vlč. g. župnik Uglešič 7 K 50 v, S. Zoren 4 K, vlč. g. župnik Jereb 2 K, vlč. g. župnik Dernovšek 3 K, M. Huter 12 K, Superior Javšovec 1 K, A. Jemec 2 K, vlč. g. župnik König 1 K, A. Novak 1 K, A. Zeber 1 K, Gaberšek 1 K, kapelan Močnik 1 K, N. Gojkovič 3 K, Don Furlan 1 K, kapelan Žarbi 1 K, J. Jenčič 17 K 30 v, A. Kveder 2 K 20 v, J. Hitejc nabral 1 K 40 v, Franc Grobelnik 1 K, po vlč. g. H. Kubinek od Alojzije Kirič, 2 K, vlč. g. župnik Krejči 15 K, Martić Filip 10 K, po Jožefi Linn 1 K, Al. Kocmut 3 K, Sebastijan Frangeš 1040 K, vlč. gosp. J. Štolfa 60 v.

Za sv. maše poslano v Trst: Po vlč. g. župniku Trpin 100 K, g. Stefančič 12 K, J. Luin 8 K.

Za stradajoče poslano v Trst: Nabral M. Kuntarič 6 K 30 v, vlč. gosp. župnik Dernovšek 1 K 50 v, nabral Dermota 1 K 40 v, nabral Košak 1 K 80 v.

Za gobovce poslano v Trst: vlč. g. župnik Dernovšek 1 K.

Za odkup sužnjev in zamorskih otrok poslano v Trst: Po vlč. g. H. Sušnik za eno pogansko deklico, katera se naj krsti na ime Frančiška, 15 K, po veleč. g. župniku Trpin za osem zamorskih otrok 400 K, po vlč. g. župniku Munda od gospe Javornik 20 K.

Za kruh sv. Antona v Afrihi poslano v Trst: T. Sincich 2 K, M. Polednak 3 K, M. Žibert 18 K, L. Kocmut 4 K, vlč. g. župnik Nagl 3 K, Elizabet Košak 40 v, po Globočniku tri osebe 60 v, po Ravniku J. Langus 40 v, A. Polc 40 v, M. Zavelcina 40 v, M. Pikom 3 K, H. Klemenc 60 v, M. Zlinar 5 K, Franca Medja 1 K, po Jazbec M. Resnik, 1 K, M. Čater 40 v, K. Kroncich 1 K.

Za očete sv. Duha poslano v Trst: Ana Krajnich za krščenko Ano Krajnich v Mrogoro 10 K.

Za Klaverjevo družbo poslano v Trst: (Doneski podpornikov): M. Rebič 2 K, M. Mori 2 K, J. Črešnik 2 K, M. Črešnik 2 K, vlč. g. župnik Simenec 6 K, J. Augustin 2 K, J. Rant 2 K, Franc Berčič 2 K, A. Berčič 2 K, J. Hrovat 2 K, M. Šubič 2 K, M. Bogataj 2 K, M. Žibret 2 K, P. Traunčkar, 2 K, A. Dovjak 2 K, F. Roblek 2 K, S. Čertov 2 K, Pristovnik 2 K, T. Olip 2 K, K. Lužnik 2 K, V. Lužnik 2 K, Don Furlan 3 K, M. Ohibernik 2 K.

Skupna svota: 1843 K 50 v in 13 lir.

Najbolj božje med deli je, sodelovati za vzveličanje duš.

Prave apostolske zasluge in zagotovilo, da sodeluje za vzveličanje prav mnogih duš, si pridobi, kdor plačuje enega

KATEHISTA.

Misijonarji vedno bolj povdajajo veliki pomen teh pomožnih misijonarjev, ki orjejo ledino za pravo misijonsko delovanje. Katehisti vodijo svoje sodeželane k misijonarjem in k pravi veri. Stroški za vzdrževanje katehistov res niso veliki, šest do devet kron potrebuje eden na mesec in za celo leto sedemdeset do sto kron.

Nova dobrota Nj. svetosti papeža Pija X. podeljena Klaverjevi družbi.

Propaganda poroča, da je bil njen tajnik dne 23. majnika 1905 pri sv. očetu Piju X. in da je pri tej priložnosti podelila Nj. svetost Klaverjevi družbi sledeče odpustke in predpravice:

1. Popolni odpustki.

1. Dne 6. prosinca, na praznik sv. treh kraljev;
2. na binkoštno nedeljo;
3. dne 2. svečana, na svečnico;
4. dne 26. aprila, na god naše ljube Gospe dobrega sveta;
5. ob vseh godovih apostolov;
6. dne 29. aprila, na god sv. mučenika Petra, iz pridigarskega reda (to je vstanovni dan Klaverjeve družbe);
7. dne 3. aprila, na god sv. Benedikta iz Filadelfe, iz frančiškanskega reda, s priimkom zamorec;
8. dne 15. vinotoka, na god sv. Terezije.

Družniki se vdeležijo teh odpustkov, ako prejmejo vredno sv. zakramente in nekoliko molijo po namenu sv. očeta za razširjatev sv. vere. Darujejo se lahko dušam v vicah.

2. Nepopolni odpustki.

1. 300 dni, kolikorkrat se družnik vdeležijo tridnevnic, katero opravlja Klaverjeva družba pred godom naše ljube Gospe dobrega sveta, dne 26. aprila, in pred praznikom sv. Petra Klaverja, dne 9. septembra;

2. 100 dni, kolikorkrat zmoli družnik Očenaš in češčeno Marijo s pristavkom: „Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev, prosi za nas!“;

3. 50 dni, kolikorkrat opravi družnik kako dobro delo v prid Klaverjevi družbi.

Skupno živeči družniki so vdeležijo vseh teh odpustkov, popolnih in nepopolnih, ako obišejejo svojo domačo cerkev in izmolijo po spovedniku določeno molitev. Tudi otroci, ki še niso bili pri sv. obhajilu, se udeležijo teh odpustkov, ako obišejejo katerokoli cerkev in izmolijo po spovedniku določeno molitev.

3. Oltarna predpravica.

Pri vsakem oltarju ima sv. maša popolni odpustek, ako se daruje za pokojnega družnika.

POZOR! Opozorimo naše čitatelje in dobrodnike, da pošljemo za vsako, tudi najmanjšo svoto denarja — bodi si, da nam je bila poslana kakor dar, naročnina ali pospešiteljeva podpora — potrdilo s podpisom naše glavne voditeljice. Kdor ni prejel za pošiljatev v teku 14 dnij takega potrdila, naj reklamira, ker v tem slučaju nismo prejeli denarja.
